Lieta Nr. C73282219
ECLI:LV:ZRT:2020:0320.C73282219.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā, 2020.gada 20.martā

Zemgales rajona tiesa tiesnese K.Konderko,
sekretāre A.Kuropatkina,

piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. B/,
atbildētāja pārstāvim zvērinātam advokātam M.Dragonam,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģ.nr.40008084453, prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "WWL Houses", reģ. nr.43603025196, par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītājs Biedrība „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" cēlis tiesā prasību, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja sabiedrības ar ierobežotu atbildību "WWL Houses" kā no transportlīdzekļa īpašnieka par labu prasītājam zaudējumus 3563,12EUR, tiesas izdevumus, arī ar dokumentu tulkošanu saistītos izdevumus. Lūdz noteikt prasītājam tiesības saņemt likumiskos sešus procentus līdz sprieduma izpildei.

[1.1] Norāda, ka 16.06.2017. plkst. 16.20 pēc Latvijas Republikas laika Zviedrijā notika ceļu satiksmes negadījums- sadursme starp atbildētājam piederošo transportlīdzekli OPEL VIVARO-B, valsts reģ.nr.KR2145, kuru vadīja /pers. E/, un transportlīdzekli VW CADDY, reģ.nr.DLH299. Norāda, ka tika bojāts transportlīdzeklis VW CADDY, ka notikuma brīdī nebija veikta zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa OPEL VIVARO-B, valsts reģ.nr.KR2145, īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (turpmāk- OCTA). Norāda, ka transportlīdzekļa īpašnieks pirmo OCTA līgumu noslēdzis 16.06.2017. plkst.17.55 pēc Latvijas Republikas laika, pirms tam neviens OCTA līgums nav slēgts, tātad ceļu satiksmes negadījuma brīdī transportlīdzeklim nebija spēkā esoša OCTA līguma.

[1.2] Norāda, ka prasītājs izmaksājis zaudējumu atlīdzību starptautiskajos līgumos paredzētajā kārtībā un gadījumā saskaņā ar Zaļās kartes sistēmas Biroju padomes pieņemtajiem noteikumiem, kas grozīti ar Zaļās kartes Biroju padomes Ģenerālās asamblejas lēmumu 29.05.2008. un kas spēkā arī ceļu satiksmes negadījumu brīdī, jo iestājies paredzētais gadījums, kad ārvalstīs nodarīti zaudējumi ar Latvijas Republikā reģistrētu neapdrošinātu transportlīdzekli. Latvijas Republika daudzpusējam nolīgumam pievienojusies 01.11.2003. Daudzpusējā nolīguma 1.pielikums Latvijas Republikai kļuva saistošs 30.04.2004. Norāda, ka visas apdrošināšanas izmaksas valsts risina autonomi, ievērojot tiesību aktus, kas piemērojami valstī, kurā negadījums noticis un birojam, kurš administrē lietu ir ekskluzīvas tiesības visos jautājumos, kas saistīti ar attiecīgās valsts nacionālo tiesību aktu skaidrojumu. Norāda, ka noteikumi paredz arī papildu zaudējumu, kas saistīti ar prasības administrēšanu atlīdzināšanu, kas apmaksājami pamatojoties uz ārvalsts biroja pieprasījumu, neskatoties uz to, ir vai nav saņemti dokumenti, kas apliecina zaudējumu apmēru un izmaksu cietušajam.

[1.3] Norāda, ka saskaņā ar saņemto Zviedrijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja pieteikumu veica ceļu satiksmes negadījuma rezultātā radīto zaudējumu 3098,38EUR un atlīdzības par prasības kārtošanu 464,74EUR, kopā 3563,12EUR apmaksu.

[1.4] Norāda, ka nosūtījis atbildētājam brīdinājumu par zaudējumu atlīdzināšanu, atbildētājs pieprasījumu neatzīst.

Prasību pamato ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu, 44.panta otrās daļas 2.punktu, 51.panta otro daļu, Civillikuma 1779. pantu.

[2] Atbildētājs paskaidrojis, ka prasību neatzīst.

[3] Prasītāja pārstāve /pers. B/ tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasībā norādītiem apstākļiem un pamata un norādītā apmērā. Paskaidroja, ka regresa prasības celšanas pamats ir Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punkts, ka apdrošinātājs nekonstatē vainu, ka nosaka atbildību. Apmaksāja izmaksātos zaudējumus un atlīdzību par prasības kārtošanu Zviedrijas Transportlīdzekļu birojam saskaņā ar biroja iesniegtu pieteikumu, jo to paredz kārtība. Lūdza prasību apmierināt.

[4] Atbildētāja pārstāvis zvērināts advokāts Monvīds Dragons tiesas sēdē prasību neatzina. Tiesas sēdē izteica iebildumus, kaut rakstveida paskaidrojumus atbildētājs pēc būtības nav sniedzis. Iebilda, ka nav policijas lēmuma par vainu. Uzskatīja, ka jābūt konstatētai vadītāja vainai un jābūt zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumiem Civillikuma izpratnē. Uzskatīja, ka Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likums ir lai pierādītu prasījuma tiesības. Prasītāja izteiktais ir tikai viedoklis, transportlīdzekļa vadītājs saka, ka 3.transportlīdzeklis uzbrauca viņa vadītājam transportlīdzeklim un uzgrūda uz transportlīdzekli 1. Ir tikai policijas aizdomas, kas nav pietiekami. Ārvalsts biroja prasības nodaļas darbinieka domas, nav atsauces uz kompetentu aktu. Lūdza prasību noraidīt.

Motīvu daļa

[5] Novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, prasītāja pārstāves un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[6] Prasītājs prasību cēlis uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punkta pamata, ka Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret

ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai –transportlīdzekļa līzinga gadījumā – līzinga ņēmēju, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju (likuma redakcija laikā no 01.01.2017. -15.12.2017.).

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka apdrošinātāji izveido un Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs administrē Garantijas fondu. Garantijas fonda mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis, panta otrā daļa nosaka, ka no Garantijas fonda līdzekļiem izmaksā zaudējumu atlīdzību starptautiskajos līgumos paredzētajos gadījumos.

[7] Prasītājs iesniedzis Zviedrijas policijas informāciju (ziņojums) par ceļu satiksmes negadījumu, no kuras redzams, ka policija atzinusi, ka aizdomās tiek turēts atbildētājam piederošā transportlīdzekļa ar nr. KR2145 vadītājs, jo neievēroja distanci ar priekšā esošo transportlīdzekli ar nr. DLH299, ietriecoties tajā 16.06.2017. uz E4/E20 ziemeļu virzienā pie Bredengas (lietas lapa 20-28).

Kā arī aizdomās tiek turēts transportlīdzekļa ar nr. MHC303 vadītājs konstatētajā sadursmē starp transportlīdzekļiem ar nr. DH0492 un nr. MHC303, kur transportlīdzeklis ar nr. MHC303 neievēroja distanci un ietriecās transportlīdzeklī ar nr. DH0492 (lietas lapa 24).

Kā redzams no ceļu satiksmes negadījuma shēmas (lietas lapa 21), tad atbildētājam piederošais transportlīdzeklis ar nr.KR2145 ir nr.2, kurš ietriecās transportlīdzeklī nr.1 ar nr. DLH299, savukārt transportlīdzeklis nr.4 ar nr. MHC303 ietriecās transportlīdzeklī nr.3 ar nr. DH0492.

No policijas informācijas notikumu apraksta (lietas lapa 25) izriet, ka atbildētājam piederošā transportlīdzekļa nr.2 vadītājs ietriecās priekšā bremzējošā transportlīdzeklī nr.1, jo neievēroja pietiekamu attālumu, ka aiz atbildētāja piederošā transportlīdzekļa braucošais transportlīdzekļa nr.3 vadītājs paspēja nobremzēt un tajā ietriecās aiz tā braucošais transportlīdzeklis nr.4, kurš neievēroja pietiekamu attālumu.

Tiesa secina, ka no notikumu apraksta nekāda saistība starp transportlīdzekli nr.3, kurš brauca aiz atbildētājam piederošā transportlīdzekļa nr.2 konstatēta nav, jo transportlīdzeklis nr.3 paspēja nobremzēt.

No policijas informācijas notikumu apraksta (lietas lapa 25) redzams, ka aizdomās turētajām personām, kas ir atbildētājam piederošā transportlīdzekļa vadītājam un transportlīdzekļa nr. MHC303 vadītājam notikuma vietā izrakstīti soda rīkojumi.

Tādējādi no Zviedrijas policijas informācijas (ziņojuma) redzams, ka sods par ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu piemērots atbildētājam piederošā transportlīdzekļa vadītājam un transportlīdzekļa nr. 4 vadītājam, kura vadītais transportlīdzeklis ietriecās transportlīdzeklī nr.3.

No lietā esošiem Zviedrijas Satiksmes likuma skaidrojumiem izriet, ka attālums līdz priekšā braucošajam transportlīdzeklim ir jāpielāgo, lai novērstu sadursmes risku gadījumā, ja priekšā braucošais transportlīdzeklis samazina ātrumu vai apstājas, kā arī jāpielāgo, lai atvieglotu citu ceļu satiksmes dalībnieku apdzīšanu (lietas lapa 101). Ir vispārzināms, ka Latvijas Republikas Ceļu satiksmes noteikumu principi ir līdzīgi un atbildības piemērošana ir līdzīga, ka administratīvais sods tiek piemērots tam transportlīdzekļa vadītājam, kurš neievēro drošu distanci ar priekšā braucošo transportlīdzekli.

No policijas informācijas notikumu apraksta par transportlīdzekļu bojājumiem (lietas lapa 25) redzams, ka atbildētāja piederošajam transportlīdzeklim bojājumi konstatēti transportlīdzekļa virsbūves priekšpusē, ka priekšā braucošajam transportlīdzekli, kurā ietriecās atbildētāja piederošā transportlīdzekļa vadītājs konstatēti bojājumi virsbūvei aizmugurē.

[8] Tādējādi tiesa secina, ka lietā iegūti pietiekami pierādījumi, lai atzītu, ka 16.06.2017. plkst. 16.20 pēc Latvijas Republikas laika Zviedrijā notikušajā ceļu satiksmes negadījumā sadursmē starp atbildētājam piederošo transportlīdzekli ar nr.KR2145 un viņam priekšā bremzējošo transportlīdzekli ar nr.DLH299, zaudējumu nodarījušais transportlīdzeklis ir atbildētājam piederošais transportlīdzeklis, jo apstiprinājies, ka atbildētājam piederošais transportlīdzeklis ietriecies transportlīdzeklī ar nr. DLH299, jo neievēroja drošu distanci ar priekšā esošo transportlīdzekli un atbildētāja piederošā transportlīdzekļa vadītājam notikuma vietā izrakstīts soda rīkojums, kas nozīmē, ka piemērots sods par Satiksmes likuma pārkāpumu. Pretēji pierādījumi nav iegūti.

[8.1] Nošķirot civiltiesisko atbildību no administratīvi tiesiskās atbildības, tiesu praksē nostiprinājies uzskats, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā nav uzskatāms par vienīgo pierādījumu civiltiesiskās atbildības konstatēšanai. Tādēļ tiesu praksē norādīts, ka apdrošinātājam paredzētas tiesības izvērtēt un noteikt tikai katras ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas atbildību par nodarītajiem zaudējumiem, nevis vainu, kas ir tikai viens no aspektiem atbildības par zaudējumiem izvērtēšanā. Bez tam, no konkrētās lietas apstākļiem sakarā ar ceļu satiksmes negadījumu, redzams, ka atbildētāja piederošā transportlīdzekļa vadītājam notikuma vietā piemērots sods.

[8.1.2] Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētāja iebildumi par to, ka prasītājs nav izvērtējis zaudējumu pieprasīšanu, nav pamatoti. Tiesa secina, ka atbildētāja iebildumi par to, ka attiecībā uz vadītāja vainu ir tikai biroju darbinieku viedokļu apmaiņa nav pamatoti, jo secinājumi apstiprinās ar policijas informāciju (ziņojumu) par apstākļiem un, ka piemērots sods. Tiesai nav pamata apšaubīt lietā iesniegto Zviedrijas policijas informāciju (ziņojumu), jo tā ir ticama, kā tiesībsargājošās institūcijas sniegtas ziņas un ir atbilstošs un attiecināms pierādījums Civilprocesa likuma 92.,94.,110.panta izpratnē.

[9] No policijas informācijas (lietas lapa 24), izdrukas no prasītāja datu apstrādes sistēmas (lietas lapa 38) apstiprinās, ka atbildētājam piederošā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgums noslēgts pēc ceļu satiksmes negadījuma, tātad ceļu satiksmes negadījuma brīdī atbildētājam piederošā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība nebija apdrošināta.

[10] Ar lietā esošo informāciju par izmaksājamās kompensācijas apmēru, rēķiniem, sniegto pakalpojumu sarakstu (lietas lapa 84-93) apstiprinās izmaksu apmērs sakarā ar transportlīdzekļa a r nr. DLH299 bojājumu novēršanas apdrošināšanas atlīdzības 3098,38EUR izmaksu un atlīdzības par prasības kārtošanu apmērs 464,74EUR.

[10.1] Prasītāja lēmums par izmaksu (lietas lapa 30) un maksājuma uzdevums (lietas lapa 29) apstiprina, ka prasītājs pēc Zviedrijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju pieprasījuma atlīdzinājis izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību un atlīdzību par prasības kārtošanu, saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 44.panta otrās daļas 2.punktu, 51.panta otro daļu, Iekšējās kārtības noteikumu (Internal Regulation) III sadaļas 10.punktu. Tādējādi apstiprinās zaudējumu apmērs.

[11] Atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 3.pantam obligātās apdrošināšanas objekts ir transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu trešajai personai, civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas pienākums, noslēdzot attiecīgu apdrošināšanas līgumu, ir ikvienam transportlīdzekļa īpašniekam par katru ceļu satiksmē lietoto transportlīdzekli. Atbildētājs iebildumus par to, ka viņam nav civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas pienākuma nav cēlis.

[12] Izvērtējot norādītos apstākļus un pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasītājs pierādījis atbildētāja pienākumu atlīdzināt prasītājam zaudējumus Civillikuma 1779.panta izpratnē un prasītājs ir tiesīgs vērst prasījumu pret atbildētāju uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punkta pamata,

kā pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku, kurš ceļu satiksmes negadījuma brīdī nebija veicis transportlīdzekļa īpašnieka obligāto civiltiesisko apdrošināšanu. Tā kā pieprasīto zaudējumu samaksa nav pierādīta (Civillikuma 1838.pants), tad zaudējumi 3098,38EUR, atlīdzības par prasības kārtošanu apmērs 464,74EUR piedzenami no atbildētāja par labu prasītājam.

[13] Tiesa atzīst likumisko procentu saņemšanas tiesību noteikšanu prasītājam līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai), jo ar brīdi, kad zaudējumi piedzīti tie kļūst par parādu un sprieduma labprātīgas neizpildes gadījumā iestājas nokavējums ar tām paredzētajām sekām, likumisko procentu maksāšanas pienākumu un apmēru nosaka Civillikuma 1759.pants, Civillikuma 1765.pants. Tātad tiesai pamats noteikt prasītājam

tiesības saņemt, par laiku līdz sprieduma izpildei, likumiskos procentus (Civilprocesa likuma 195.pants).

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi valsts nodeva 377,16EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,20EUR (lietas lapa 8,10), jo prasība apmierināma.

[14.1] Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 3.punktam piedzenami izdevumi par dokumentu tulkošanu 261,36EUR (lietas lapa 9) un 24.09.2019. samaksātie izdevumi 217,20EUR par dokumentu tulkošanu (lietas lapa 73), savukārt 217EUR, kas samaksāti 30.10.2019.(lietas lapa 97) tiesas ieskatā nav atlīdzināmi, jo no iesniegto dokumentu paketes redzams, ka cita starpā iesniegti arī tādu dokumentu tulkojumi, kuri jau atradās lietā, iesniedzot prasību, uz ko jau attiecināmi izdevumi par dokumentu tulkošanu 261,36EUR (lietas lapa 9). Tādējādi piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 478,56EUR.

Kopā tiesāšanās izdevumi piedzenami 858,92EUR

[15] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.,8.,9.,10.,12., 15., 41., 44., 93., 97.,189.-195., 204.[1]pantu,
nosprieda

Prasību apmierināt.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "WWL Houses", reģ. nr.43603025196, par labu Biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģ.nr.40008084453, zaudējumus kopā 3563,12EUR (trīs tūkstoši pieci simti sešdesmit trīs eiro 12 centi), tiesāšanās izdevumus 858,92EUR (astoņi simti piecdesmit astoņi eiro 92 centi), ko ieskaitīt Biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģ.nr.40008084453, kontā LV64HABA0551012441928 kods HABALV22 AS Swedbank.

Noteikt Biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" tiesības saņemt par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātas zaudējumu summas.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā, termiņu sprieduma pārsūdzēšanai skaitot no sprieduma sastādīšanas datuma- 2020.gada 20.marta.

Tiesnese K.Konderko